

ประมวลจริยธรรมของข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว
พ.ศ. ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่
โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๕๓๑๒-๑๕๘๕, ๐-๕๓๑๒-๑๕๗๔
เว็บไซต์ <http://donkaewlocal.go.th>

สารบัญ

	หน้า	
หมวดที่ ๑	บททั่วไป	
หมวดที่ ๒	มาตรฐานจริยธรรม	
	- ส่วนที่ ๑ มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลักสำหรับ	๒
	ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว	
	- ส่วนที่ ๒ จรรยาวิชาชีพขององค์กร	๒
	- ส่วนที่ ๓ จรรยาวิชาชีพ	๓
หมวดที่ ๓	กลไกและระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม	
	- ส่วนที่ ๑ กลไกบังคับใช้ประมวลจริยธรรม	๑๔
	- ส่วนที่ ๒ ระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม	๑๖
หมวดที่ ๔	ขั้นตอนการลงโทษ	๑๗
บทเฉพาะกาล		๑๗

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว
เรื่อง ประมวลจริยธรรมของข้าราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว พ.ศ. ๒๕๖๖

อาศัยอำนาจแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ บัญญัติให้มีประมวลจริยธรรมเพื่อกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท โดยให้มีกลไกและระบบในการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนด ขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ ทั้งนี้ การฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ดังกล่าว ให้ถือเป็นการกระทำผิดทางวินัย

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้วจึงได้จัดทำเป็นประมวลจริยธรรมของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว เพื่อเป็นเครื่องกำกับความประพฤติของข้าราชการในสังกัด ตามประมวลจริยธรรม แนบท้ายนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายพดล ณ เชียงใหม่)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว
เรื่อง ประมวลจริยธรรมของข้าราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ บัญญัติให้มีประมวลจริยธรรมเพื่อกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท โดยให้มีกลไกและระบบในการบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนด ขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ ทั้งนี้ การฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ดังกล่าว ให้ถือเป็นการกระทำผิดทางวินัย

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๙ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้วจึงได้จัดทำเป็นประมวลจริยธรรมของข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว เพื่อเป็นเครื่องกำกับความประพฤติของข้าราชการในสังกัด ตามประมวลจริยธรรม แนบท้ายนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายนพดล ณ เชียงใหม่)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว

ประมวลจริยธรรมของข้าราชการ
องค์การบริหารตำบลดอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่
พ.ศ. ๒๕๖๖

ประมวลจริยธรรมของข้าราชการนี้จัดทำตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. เป็นเครื่องมือกำกับความประพฤติของข้าราชการ ที่สร้างความโปร่งใส มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและเป็นสากล

๒. ยึดถือเป็นหลักการและแนวทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคล และเป็นเครื่องมือการตรวจสอบการทำงานด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบลดอนแก้ว เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามหลักคุณธรรม จริยธรรม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓. ทำให้เกิดรูปแบบองค์กรอันเป็นที่ยอมรับ เพิ่มความน่าเชื่อถือ เกิดความมั่นใจแก่ผู้รับบริการและประชาชนทั่วไป ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย

๔. ทำให้เกิดพันธะผูกพันระหว่างองค์กรและข้าราชการในทุกระดับ โดยให้ฝ่ายบริหารใช้อำนาจในขอบเขต สร้างระบบความรับผิดชอบของข้าราชการต่อตนเอง ต่อองค์กร ต่อผู้บังคับบัญชา ต่อประชาชน และต่อสังคม ตามลำดับ

๕. ป้องกันการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ รวมถึงเพื่อใช้เป็นค่านิยมร่วมสำหรับองค์กรและข้าราชการทุกคนพึงยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติควบคู่ไปกับระเบียบและกฎข้อบังคับอื่นๆอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ดังนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ในประมวลจริยธรรมนี้

“ประมวลจริยธรรม” หมายถึง ประมวลจริยธรรมของข้าราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว

“ข้าราชการ” หมายถึง ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นสามัญ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น รวมถึงพนักงานจ้าง และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“คณะกรรมการจริยธรรม” หมายถึง คณะกรรมการจริยธรรมประจำองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว

ข้อ ๒ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว รักษาการตามประมวลจริยธรรมนี้

หมวด ๒
มาตรฐานจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก
สำหรับข้าราชการ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว

ข้อ ๓ ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้วทุกคน มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม เป็นกลางทางการเมือง อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะต้องยึดมั่นในค่านิยมหลัก ๑๐ ประการ ดังนี้

- (๑) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- (๓) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ
- (๔) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์

ทับซ้อน

- (๕) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- (๖) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- (๗) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (๘) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
- (๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร
- (๑๐) การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นประพฤติตนเป็นพลเมืองที่ดีร่วมกันพัฒนา

ชุมชนให้น่าอยู่ คุณธรรมและดูแลสภาพสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

ส่วนที่ ๒

จรรยาวิชาชีพขององค์กร

ข้อ ๔ ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ต้องจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ข้อ ๕ ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาไว้และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

ข้อ ๖ ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นพลเมืองดี เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๗ ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ต้องไม่ประพฤติตนอันอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของตำแหน่งหน้าที่

ข้อ ๘ ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนแก้ว ต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเสียสละ พุ่มเทสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ให้บรรลุผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชน

-/ข้อ ๙ ข้าราชการ...

ข้อ ๙ ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ต้องมุ่งแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนด้วยความเป็นธรรม รวดเร็ว และมุ่งเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงานและประชาชน

ข้อ ๑๐ ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพ เรียบร้อย มีอัธยาศัย

ข้อ ๑๑ ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ต้องรักษาความลับที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับโดยข้าราชการ /พนักงานจะกระทำต่อเมื่อมีอำนาจหน้าที่และได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา หรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น

ข้อ ๑๒ ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ต้องรักษา และเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างผู้ร่วมงาน พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในทางที่ชอบ

ข้อ ๑๓ ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ต้องไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งไปแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้สำหรับตนเองหรือผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นประโยชน์ในทางทรัพย์สินหรือไม่ก็ตาม ตลอดจนไม่รับของขวัญ ของกำนัล หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ร้องเรียน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ต่างๆ อันอาจเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรม จรรยาหรือการให้ตามประเพณี

ข้อ ๑๔ ข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว ต้องประพฤติตนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์อันดี ต้องไม่ปิดบังข้อมูลที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของเพื่อนร่วมงาน และไม่นำผลงานของผู้อื่นมาแอบอ้างเป็นผลงานของตน

ส่วนที่ ๓

จรรยาวิชาชีพ

ข้อ ๑๕ จรรยาบรรณของนิติกร เพื่อใช้บังคับเพิ่มเติมสำหรับนิติกรที่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ดังกล่าวในองค์กร

(๑) นิติกรพึงรักษาความลับของผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย อุทธรณ์ และร้องทุกข์

(๒) นิติกรพึงรักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่แสวงหาประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่

(๓) นิติกรพึงวางตัวเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๔) นิติกรพึงพัฒนาตนเองให้มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพให้ทันต่อสถานการณ์ และรักษามาตรฐานความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ

(๕) นิติกรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นธรรม ปราศจากอคติ

(๖) นิติกรพึงยึดมั่นในศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพและประพฤติตนให้เป็นที่น่าเชื่อถือ ศรัทธา

(๗) นิติกรพึงให้ความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

(๘) นิติกรพึงละเว้นการรับประโยชน์ใด ๆ เกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะมอบให้แก่กัน

(๙) นิติกรพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้เหมาะสมเป็นธรรม

(๑๐) นิติกรพึงใช้วาจาสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใสต่อบุคคลผู้มาติดต่อในการปฏิบัติหน้าที่

- (๑๑) นิติกรเป็นที่พึ่งสุดท้ายของบุคลากรในภาครัฐ
- (๑๒) นิติกรพึงให้ความคุ้มครองพยานตามสมควร
- (๑๓) นิติกรรักษาไว้ซึ่งอุดมการณ์แห่งวิชาชีพโดยไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพรวมทั้งจะตอบโต้และต่อต้านการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อหลักการนี้
- (๑๔) นิติกรพึงระวังมิให้คนในครอบครัวและผู้เกี่ยวข้องของแสวงหาผลประโยชน์ จากตำแหน่งหน้าที่ของตน
- (๑๕) นิติกรพึงมีมนุษยสัมพันธ์และประสานงานระหว่างองค์กรหน่วยงานและ บุคคลที่เกี่ยวข้องภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย
- (๑๖) นิติกรพึงไม่แสดงข้อเท็จจริงและความเห็นในเรื่องที่ต้องกระทำตาม หน้าที่ต่อสาธารณชน
- (๑๗) นิติกรพึงเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลได้อย่าง เต็มที่โดยปราศจากอคติ
- (๑๘) นิติกรพึงเสนอแนะปัญหาที่เกิดขึ้นต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อปรับปรุงการ ปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร
- (๑๙) นิติกรพึงให้ความรู้แนะนำ ปรีกษาแก่ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยและข้าราชการทั่วไป
- ข้อ ๑๖ จรรยาบรรณวิชาชีพวิศวกรรม ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมฯ พ.ศ.๒๕๔๓
- ดังนี้
- (๑) วิศวกรต้องไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
- (๒) วิศวกรต้องปฏิบัติงานที่ได้รับทำอย่างถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ
- (๓) วิศวกรต้องประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต
- (๔) วิศวกรต้องไม่ใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ชอบธรรม หรือใช้อิทธิพล หรือให้ ผลประโยชน์แก่บุคคลใดเพื่อตนเอง หรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน
- (๕) วิศวกรต้องไม่เรียกรับ หรือยอมรับทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อย่างใดสำหรับ ตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบจากผู้รับเหมา หรือบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องในงาน ที่ทำอยู่กับผู้ว่าจ้าง
- (๖) วิศวกรต้องไม่โฆษณา หรือยอมให้ผู้อื่นโฆษณา ซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเกินความจริง
- (๗) วิศวกรต้องไม่ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเกินความสามารถที่ตนเองจะกระทำได้
- (๘) วิศวกรต้องไม่ละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร
- (๙) วิศวกรต้องไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในงานที่ ตนเองไม่ได้รับทำ ตรวจสอบหรือควบคุมด้วยตนเอง
- (๑๐) วิศวกรต้องไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนได้รับทำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าจ้าง
- (๑๑) วิศวกรต้องไม่แย่งงานจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น
- (๑๒) วิศวกรต้องไม่รับทำงาน หรือตรวจสอบงานขึ้นเดียวกันกับที่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นทำอยู่เว้นแต่เป็นการทำงานหรือตรวจสอบตาม หน้าที่ หรือแจ้งให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

(๑๓) วิศวกรต้องไม่รับดำเนินงานขึ้นเดียวกันให้ผู้ว่าจ้างรายอื่น เพื่อการแข่งขันราคา เว้นแต่ได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรก และได้ แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

(๑๔) วิศวกรต้องไม่ใช้หรือคัดลอกแบบ รูป แผนผัง หรือเอกสาร ที่เกี่ยวกับงานของผู้ ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ประกอบ วิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่นนั้น

(๑๕) วิศวกรต้องไม่กระทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นที่ยึดถือปฏิบัติที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียง หรืองานของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น

ข้อ ๑๗ จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาล

(๑) พยาบาลรับผิดชอบต่อประชาชนผู้ต้องการการพยาบาล และบริการสุขภาพ

(๒) พยาบาลประกอบวิชาชีพด้วยความเมตตากรุณา เคารพในคุณค่าของชีวิต ความมีสุขภาพดีและความผาสุกของเพื่อนมนุษย์

(๓) พยาบาลมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาชีพกับผู้ให้บริการ ผู้ร่วมงาน และประชาชน ด้วยความเคารพในศักดิ์ศรีและสิทธิมนุษยชนของบุคคล

(๔) พยาบาลยึดหลักความยุติธรรม และความเสมอภาคในสังคมมนุษย์

(๕) พยาบาลประกอบวิชาชีพโดยมุ่งความเป็นเลิศ

(๖) พยาบาลพึงป้องกันอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตของผู้ใช้บริการ

(๗) พยาบาลรับผิดชอบในการปฏิบัติให้สังคม เกิดความเชื่อถือไว้วางใจต่อพยาบาลและต่อวิชาชีพการพยาบาล

(๘) พยาบาลพึงร่วมในการทำความเจริญก้าวหน้าให้แก่วิชาชีพการพยาบาล

(๙) พยาบาลพึงรับผิดชอบต่อตนเองเช่นเดียวกับรับผิดชอบต่อผู้อื่น

ข้อ ๑๘ จรรยาบรรณวิชาชีพครู พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนี้

(๑) ครูต้องรักและเมตตาศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้ กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า

(๒) ครูต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้อง ดีงามให้แก่ศิษย์ อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๓) ครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งทางกาย วาจาและจิตใจ

(๔) ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคมของศิษย์

(๕) ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติ หน้าที่ตามปกติ และไม่ใช่ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

(๖) ครูย่อมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ

(๗) ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู

(๘) ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์

(๙) ครูพึงประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทย

-/ข้อ ๑๙ จรรยา...

ข้อ ๑๙ จรรยาบรรณทางการเงินและบัญชี ดังนี้

- (๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ ละเอียด ถี่ถ้วน รอบคอบ ขยันและอดทน
- (๒) ต้องศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงิน การคลังและการบัญชี ที่เกี่ยวข้องตลอดเวลา
- (๓) ต้องเก็บรักษาหลักฐาน หรือเอกสารทางการเงิน การคลังและการบัญชี ไว้ที่ปลอดภัยตลอดเวลา
- (๔) ต้องรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสมุดบัญชี และทะเบียนต่าง ๆ
- (๕) ต้องมีความละเอียด ถี่ถ้วนและเรียบร้อยในการมอบ การรับมอบเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการเงิน การคลังและการบัญชี
- (๖) ต้องเรียกหลักฐานการจ่ายหรือการรับเงินทุกครั้ง เพื่อเก็บไว้เป็น หลักฐานประกอบการลงบัญชีให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบันตลอดเวลา
- (๗) ต้องไม่เปิดเผยข้อมูล ไม่วิจารณ์การดำเนินงานของกิจการทางการเงิน การคลังการบัญชีที่ทำอยู่

ข้อ ๒๐ จรรยาบรรณของวิชาชีพการประชาสัมพันธ์

- (๑) นักประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่ประพฤติตนในทางที่ชอบธรรมต่อลูกค้าของตน และต่อ นายจ้าง ไม่ว่าจะป็นในอดีตหรือปัจจุบันก็ตาม อีกทั้งให้ความเป็นธรรมต่อเพื่อนสมาชิกและต่อมหาชนด้วย
- (๒) นักประชาสัมพันธ์ จะต้องดำเนินชีวิตในการประกอบวิชาชีพ เพื่อประโยชน์สุขของมหาชนส่วนร่วม
- (๓) นักประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่ยึดมั่นในมาตรฐาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในการปฏิบัติงาน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความละเอียดแม่นยำ การยึดมั่นในสัจจะ และมีศิลปะและรสนิยมอันดี
- (๔) นักประชาสัมพันธ์ จะต้องไม่ทำตนเป็นผู้ฝึกฝัในฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่มีผลประโยชน์แข่งขันหรือไม่ลงรอบกัณอยู่ โดยมีได้รับคำยินยอมจากคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง หลังจากได้รับทราบความตื้นลึกหนาบางของฝ่ายที่เกี่ยวข้องแล้ว นอกจากนี้ ยังไม่พียงนำตัวเองเข้าไปอยู่ในฐานะหาประโยชน์ใส่ตน หรือใช้ตำแหน่งหน้ากระทำการอันเป็นการขัดกับภาระและความรับผิดชอบที่มีอยู่กับลูกค้า นายจ้าง เพื่อสมาชิก หรือมหาชน ทั้งนี้โดยมิได้ชี้แจงข้อเท็จจริงทั้งหลายเกี่ยวกับผลประโยชน์ของตนให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
- (๕) นักประชาสัมพันธ์ จะต้องประพฤติและปฏิบัติแต่ละสิ่งที่จะสร้างหรือธำรงไว้ ซึ่งความมั่นคง มั่นใจ แก่ประชาชนลูกค้าของตนทั้งมนอดีตและปัจจุบัน และจะต้องไม่รับรางวัลสินจ้างหรือรับเป็นลูกจ้างทำงาน ซึ่งอาจมีผลให้ต้องเปิดเผยหรือนำเอาความลับข้างต้นมาเปิดเผยจนเป็นเหตุให้เป็นผลเสียหรือเกิดคติแก่ลูกค้าหรือนายจ้าง
- (๖) นักประชาสัมพันธ์ จะต้องไม่ปฏิบัติตนไปในทางที่จะนำไปสู่การแตกสลายของการรวมกลุ่มระหว่างผู้ที่ให้บริการทางด้านสาธารณูปโภค สื่อสาร คมนาคม ฯลฯ
- (๗) นักประชาสัมพันธ์ จะต้องไม่จงใจเผยแพร่ข้อเสนอที่ผิด หรือที่อาจแนะไปให้เข้าใจผิด และสมาชิกจะต้องระมัดระวังในการหลีกเลี่ยงมิให้มีการเผยแพร่ข้อเสนอที่ผิดความจรง หรือชวนให้เข้าใจผิด
- (๘) นักประชาสัมพันธ์ จะต้องพร้อมเสนอที่จะระบุให้มหาชนทราบถึงแหล่งที่มาของข่าวสาร ซึ่งสมาชิกเป็นผู้รับผิดชอบว่ามาจากที่ใด ซึ่งรวมทั้งชื่อของลูกค้าหรือนายจ้างที่เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดให้ช้ข่าวสารนั้นๆ ด้วย

(๙) นักประชาสัมพันธ์ จะไม่ใช่บุคคลหรือหน่วยงานที่ฝึกฝนปฏิบัติงาน หรือเป็นตัวแทนในกิจการใดกิจการหนึ่ง ที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้เป็นการแน่นอนแล้ว หรือมุ่งที่จะดำเนินการเป็นอิสระ หรือไม่ฝึกฝนฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่โดยแท้จริง เป็นหน่วยงานที่แสวงหาประโยชน์ส่วนตัวหรือประโยชน์อันไม่เปิดเผยของประชาชน ลูกค้านายจ้าง

(๑๐) นักประชาสัมพันธ์ จะไม่กระทำการใดอันจงใจเพื่อให้เกิดชื่อเสียงหรือการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงานต้องมัวหมอง แต่ถ้าหากปรากฏว่าผู้ร่วมงานผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดกฎหมาย หรือปฏิบัติไม่ชอบด้วยจรรยาบรรณ หรือกระทำการอันไม่ชอบธรรม ซึ่งรวมทั้งการละเมิดจรรยาบรรณนี้ นักประชาสัมพันธ์นั้นทำหน้าที่ต้องดำเนินการอันควรตามที่กำหนดไว้ในกฎข้อบังคับหรือกฎหมายที่มี

(๑๑) นักประชาสัมพันธ์ จะต้องไม่ใช้วิธีการใดที่มีผลไปในทางก่อความเสียหายแก่ลูกค้าของสมาชิกอื่นๆ หรือนายจ้าง หรือแก่ผลิตภัณฑ์ สินค้า ธุรกิจ หรือบริการของลูกค้า

(๑๒) ในการจัดบริการแก่ลูกค้า ประชาชน หรือนายจ้าง จะต้องไม่รับค่าตอบแทน ค่านายหน้า หรืออื่นๆ ที่เกี่ยวกับบริการนั้นๆ จากบุคคลอื่นใด นอกจากลูกค้าของตน หรือนายจ้างโดยไม่ได้รับคำยินยอมจากลูกค้า หรือนายจ้างแล้วแต่กรณี ก่อนที่จะได้เปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคลเหล่านั้นออกไป

(๑๓) นักประชาสัมพันธ์ จะต้องไม่ให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ที่จะมาเป็นลูกค้าหรือนายจ้าง ในทำนองที่ว่า ค่าตอบแทน หรือค่านายหน้าเหล่านั้น ขึ้นอยู่กับการนำมาซึ่งผลที่หวังบางประการ อีกทั้งจะไม่พึงเจรจาให้ลูกค้าหรือนายจ้าง ทำสัญญาจ่ายค่าตอบแทนแก่ตนในรูปนั้น

(๑๔) นักประชาสัมพันธ์ จะต้องไม่แทรกแซงสว่างเกินการว่างจ้างงานของสมาชิกอื่นในกรณีที่มีงานสองแหล่งพร้อมกันๆ กัน งานทั้งสองนั้นจะต้องไม่ขัดผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน

(๑๕) นักประชาสัมพันธ์ จะต้องตัดขาดไม่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานใดๆ ทันทีเมื่อได้รับทราบหรือควรทราบว่าการปฏิบัติงานให้แก่นายจ้างต่อไป จะยังผลให้สมาชิกผู้นั้นต้องฝ่าฝืนหลักการของจรรยาบรรณนี้

(๑๖) นักประชาสัมพันธ์ ผู้ได้รับเชิงให้มาเป็นสักขีพยานในการปฏิบัติให้เป็นไปตามจรรยาบรรณนี้ จะต้องมาปรากฏตัวตามคำเชิญ ยกเว้นแต่ละมีเหตุสุดวิสัยจึงจะอนุญาตให้ขาดจากการมาเป็นพยานได้

ข้อ ๒๑ จรรยาบรรณของวิชาชีพสถาปัตยกรรม

(๑) ผู้ประกอบวิชาชีพต้องประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพต้องปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามหลักปฏิบัติหรือวิชาการตามมาตรฐานการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม

(๓) ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่กระทำการใดๆ ซึ่งเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๔) ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่ใช้ความไม่ชอบธรรมเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงานสถาปัตยกรรมควบคุม

(๕) ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่เรียก รับ ยอมรับ ให้ หรือจะให้ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ จากผู้ซึ่งเกี่ยวข้องในงานสถาปัตยกรรมควบคุมที่ทำอยู่

(๖) ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่แสดงด้วยวิธีใดๆ ว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพในงานสถาปัตยกรรมควบคุมที่ตนไม่ได้ทำ ร่วมทำ ตรวจสอบ หรือควบคุม

(๗) ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่โฆษณา ใช้อ้าง วานหรือยินยอมให้ผู้อื่นโฆษณาด้วยประการใด ๆ ซึ่งการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมของตนเอง เว้นแต่การประชาสัมพันธ์การประกอบวิชาชีพของตนที่ไม่เกินความจริง หรือไม่เปรียบเทียบกับการสถาปัตยกรรมของผู้ประกอบวิชาชีพรายอื่น

(๘) ผู้ประกอบวิชาชีพต้องไม่โฆษณา ใช้อ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่นเอาตนหรือชื่อของตนโฆษณาสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการวิชาชีพสถาปัตยกรรมทั้งปวง

ข้อ ๒๒ จรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๑) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่ประพฤติหรือกระทำการใด อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องดำรงตนให้สมควรในสังคมโดยธรรมและช่วยเหลือสังคมตามฐานันดรแห่งวิชาชีพ

(๓) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.๒๕๔๕ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๔) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องพัฒนา เพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์เพื่อส่งเสริมและเพิ่มความชำนาญแห่งวิชาชีพ

(๕) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องรับผิดชอบและระมัดระวังในการใช้ความรู้ความสามารถตามมาตรฐานของการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ เพื่อให้ได้ประโยชน์ต่อสัตว์และผู้บริโภค

(๖) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่ยินยอมหรือสนับสนุนให้มีการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์โดยผิดกฎหมาย

(๗) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่ออกใบรับรองอันเป็นที่จดจดตั้งใจ หรือให้ความเห็นโดยไม่สุจริตในเรื่องอันเกี่ยวกับวิชาชีพ

(๘) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่ปฏิเสธการช่วยเหลือสัตว์ที่อยู่ในระยะอันตราย เมื่อได้รับการรับรองขอและอยู่ในฐานะที่ช่วยได้

(๙) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่เปิดเผยความลับเนื่องมาจากการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ เว้นแต่เจ้าของสัตว์ยินยอมให้เปิดเผย หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์รู้แน่ว่าการไม่เปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อสวัสดิภาพของสังคม

(๑๐) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่หลอกลวงประชาชนให้หลงเข้าใจผิดเพื่อประโยชน์ของตน

(๑๑) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องคำนึงถึงประโยชน์ในการให้บริการทางวิชาการสัตวแพทย์เป็นสำคัญ ดยยึดถือระบบส่งต่อสัตว์ป่วยไปยังผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์อื่นที่จะให้บริการทางวิชาชีพการสัตวแพทย์ที่ดีกว่าและปลอดภัยกว่า

(๑๒) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ พึงดำรงไว้ซึ่งสัมพันธ์อันดีต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพบนรากฐานแห่งเกียรติยศ ศรัทธาและความไว้วางใจต่อกัน

(๑๓) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่ทับถมให้ร้ายหรือกลั่นแกล้งผู้ร่วมวิชาชีพเดียวกัน

(๑๔) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ต้องไม่ชักจูงผู้รับบริการของผู้อื่นมาเป็นของตน

(๑๕) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ต้องไม่โฆษณา ใช้อ้าง ยินยอมให้ผู้อื่นโฆษณาการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของตน

(๑๖) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง ยินยอมให้ผู้อื่นโฆษณาการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของผู้อื่น

(๑๗) การโฆษณาตามข้อ ๑๕ และ ๑๖ ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์อาจกระทำได้ในกรณีและเงื่อนไขต่อไปนี้

- (๑) การแสดงผลงานในวารสารทางวิชาการหรือการประชุมทางวิชาการ
- (๒) การแสดงผลงานในหน้าที่ หรือในการบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ
- (๓) การแสดงผลงานหรือความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อการศึกษาของมวลชน
- (๔) การประกาศเกียรติคุณเป็นการโดนสถานบันวิชาการ สมาคม หรือมูลนิธิ

การโฆษณาดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการแสวงหาประโยชน์ที่จะเกิดต่อการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ส่วนตนหรือส่วนบุคคล หรือต่อสถานที่ทำการประกอบวิชาชีพส่วนตนหรือส่วนบุคคล

(๑๘) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์อาจแสดงข้อความเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของตนที่สำนักงานได้เพียงข้อความเฉพาะเรื่องต่อไปนี้คือ

- (๑) ชื่อ นามสกุล และอาจมีคำประกอบชื่อได้เพียงคำว่า นายสัตวแพทย์ หรือสัตวแพทย์หญิง สัตวแพทย์ อภิไธย ตำแหน่งทางวิชาการ ฐานันดรศักดิ์ ยศ และบรรดาศักดิ์เท่านั้น
- (๒) ชื่อปริญญา ประกาศนียบัตร วุฒิบัตรหรืออนุมัติบัตร หรือคุณวุฒิอย่างอื่น ซึ่งตนได้รับมาโดยวิธีการถูกต้องตามกฎหมายของสัตวแพทย์สภาหรือสถาบันอื่นๆ ที่สัตวแพทย์สภารับรอง
- (๓) เวลาทำการ

(๑๙) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์อาจแจ้งความการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของตนได้เฉพาะการแสดงที่อยู่ ที่ตั้งสำนักงาน หมายเลขโทรศัพท์ และหรือข้อความตามข้อ ๑๘ เท่านั้น

(๒๐) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ทำการเผยแพร่ ให้ข้อมูลทางวิชาการ หรือตอบปัญหาทางวิชาการสัตวแพทย์ทางสื่อมวลชน ถ้ามีการแสดงว่าตนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ จะต้องไม่แจ้งสถานที่ทำการประกอบวิชาชีพส่วนตนหรือส่วนบุคคล และต้องไม่มีการแจ้งข้อความตามข้อ ๑๙ ในที่เดียวกันหรือขยะเดียวกันไปในทำนองโฆษณา

(๒๑) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ต้องระมัดระวังตามวิสัยที่พึงมี มิให้การประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ของตนแพร่ออกไปในสื่อมวลชนเป็นไปในทำนองโฆษณา คุณวุฒิ ความรู้ความสามารถของตนหรือของผู้อื่น

(๒๒) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง หรือยินยอมให้ผู้อื่นเอาตนหรือชื่อของตนไปโฆษณาผลิตภัณฑ์ทางสัตวแพทย์ต่อประชาชนทางสื่อต่างๆ

(๒๓) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ต้องไม่ให้การรับรองผลิตภัณฑ์ทางสัตวแพทย์ อันไม่เปิดเผยส่วนประกอบ หรือไม่มีหลักฐานทางวิชาการที่เชื่อถือได้รองรับ

(๒๔) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ทำการทดลองในสัตว์ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของสัตว์และต้องพร้อมที่จะป้องกันอันตรายแก่สัตว์ที่อาจเกิดขึ้นจากการทดลองนั้น

(๒๕) ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ผู้ทำการทดลองในสัตว์ ต้องปฏิบัติต่อสัตว์ทดลองอย่างมีมนุษยธรรม

ข้อ ๒๓ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการแพทย์แผนไทย

(๑) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยย่อมดำรงตนให้สมควรในสังคมโดยธรรม เคารพต่อกฎหมายของบ้านเมือง

-/(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพ...

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยย่อมไม่ประพฤติหรือกระทำการใด ๆ อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๓) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยย่อมประกอบวิชาชีพ โดยยึดถือสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ป่วยและประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุด โดยไม่คำนึงถึงฐานะ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา สังคม หรือการเมือง

(๔) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยพึงหมั่นศึกษาหาความรู้ ความก้าวหน้าทางวิชาการต่าง ๆ เพื่อรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานแห่งวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ตามที่สภาวิชาชีพการแพทย์แผนไทยกำหนด

(๕) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยต้องรักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพในระดับที่ดีที่สุดและพยายามให้ผู้ป่วยพ้นจากอาการทรมานจากโรคและความพิการต่าง ๆ โดยไม่เรียกร้อยเงินจากรางวัลพิเศษ นอกเหนือจากค่าบริการที่ควรได้รับตามปกติ

(๖) ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยต้องไม่จงใจหรือชักชวนให้ผู้ป่วยมารับบริการทางวิชาชีพเพื่อผลประโยชน์ของตน

(๗) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยต้องไม่ให้หรือรับผลประโยชน์เป็นค่าตอบแทน เนื่องจากการรับหรือส่งผู้ป่วยเพื่อรับบริการทางการแพทย์

(๘) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยต้องปฏิบัติต่อผู้ป่วยโดยสุภาพมีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ปราศจากการบังคับขู่เข็ญ ล่วงเกินและลวนลามผู้ป่วยด้วยกาย วาใจ ใจ ทางด้านกามารมณ์และอื่น ๆ

(๙) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยต้องไม่หลอกลวงผู้ป่วยให้หลงเข้าใจผิดในการประกอบวิชาชีพ

(๑๐) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยต้องไม่ประกอบวิชาชีพโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยและความสิ้นเปลืองของผู้ป่วย

(๑๑) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยต้องไม่ให้คำรับรองอันเป็นเท็จ

(๑๒) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยต้องไม่เปิดเผยความลับของผู้ป่วย ซึ่งตนทราบมา เนื่องจากการประกอบวิชาชีพ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้ป่วย หรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามหน้าที่

(๑๓) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยต้องไม่ปฏิเสธการช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในระยะอันตรายจากการเจ็บป่วย เมื่อได้รับคำขอร้องและตนอยู่ในฐานะที่จะช่วยได้

(๑๔) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยพึงให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและการใช้ยาแก่ผู้ป่วย

(๑๕) ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยต้องไม่ใช้หรือสนับสนุนให้มีการประกอบวิชาชีพโดยผิดกฎหมาย

ข้อ ๒๔ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพกายภาพบำบัด

(๑) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องดำรงตนให้สมควรในสังคมโดยธรรมเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่ประพฤติหรือกระทำการใดๆ อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพกายภาพบำบัด

(๓) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่ประพฤติหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพกายภาพบำบัด

(๔) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ย่อมประกอบวิชาชีพด้วยเจตนาดี โดยไม่เลือกปฏิบัติ เนื่องจากความแตกต่างด้าน ฐานะ เพศ อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา สังคม หรือลัทธิทางการเมือง

(๕) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จรรยาบรรณทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ละเอียดละอในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด เพื่อให้การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๖) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องรักษามาตรฐานของวิชาชีพกายภาพบำบัดในระดับที่ดีที่สุดในการปฏิบัติหน้าที่ ภายใต้ความสามารถและข้อจำกัดตามภาวะ วิสัย และพฤติกรรมที่มีอยู่แก่ผู้ป่วยตามที่สภากายภาพบำบัดประกาศกำหนด

(๗) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่เรียกร้องสินจ้างรางวัล นอกเหนือจากค่าบริการที่ต้องได้รับตามปกติหรือตามอัตราค่าบริการที่ประกาศไว้

(๘) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่ให้หรือรับผลประโยชน์เป็นการตอบแทนเนื่องจากการรับหรือส่งผู้ป่วย เพื่อรับบริการด้านสุขภาพ

(๙) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องปฏิบัติต่อผู้ป่วยโดยสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และปราศจากการบังคับขู่เข็ญ

(๑๐) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องระมัดระวังตามวิสัยที่พึงมี มิให้การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดใดๆ ของตนเป็นไปในลักษณะอนาจารต่อผู้ป่วย หรือล่วงเกิน ลวนลามผู้ป่วย

(๑๑) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่จงใจหรือชักชวนผู้ป่วยให้มารับบริการทางกายภาพบำบัดเพื่อประโยชน์ของตน

(๑๒) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่หลอกลวงผู้ป่วยให้หลงเข้าใจผิดในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดเพื่อประโยชน์ของตน

(๑๓) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องประกอบวิชาชีพโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและความสิ้นเปลืองที่เกินความจำเป็นของผู้ป่วย

(๑๔) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่ใช้ สั่งใช้ หรือสนับสนุนการใช้ วิธีการตรึง ประเมิน วินิจฉัย การบำบัดความบกพร่องของร่างกาย หรือการป้องกัน แก้อาการและการฟื้นฟู ความเสื่อมสภาพ ความพิการของร่างกาย การส่งเสริมสุขภาพร่างกายและจิตใจ รวมทั้งวัสดุ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆ ที่ไม่มีหลักฐานทางวิชาการที่เชื่อถือได้รับรอง

(๑๕) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด มีหน้าที่อธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจถึงสาระสำคัญของการตรวจประเมิน การวินิจฉัยและการให้บริการทางกายภาพบำบัด เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจรับบริการทางกายภาพบำบัดของผู้ป่วย

(๑๖) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่ออกใบรับรองอันเป็นความเท็จโดยเจตนา หรือให้ความเห็นไม่สุจริตในเรื่องใดๆ อันเกี่ยวกับวิชาชีพของตน

(๑๗) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่เปิดเผยความลับ ข้อมูล และรูปภาพของผู้ป่วย ซึ่งตนทราบมาเนื่องจากการประกอบวิชาชีพ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้ป่วย หรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือตามหน้าที่

(๑๘) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่ปฏิเสธการช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในระยะอันตรายจากการเจ็บป่วย เมื่อได้รับคำร้องขอและตนอยู่ในฐานะที่จะช่วยได้

(๑๙) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่ใช้หรือสนับสนุนผู้อื่นให้มีการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดโดยผิดกฎหมาย

(๒๐) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่ใช้ หรือช่วยเหลือผู้มิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ให้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด รวมทั้งต้องดูแลมิให้มีการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของผู้ที่มิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ในหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบ

(๒๑) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พึงประกอบวิชาชีพโดยคำนึงถึงภาพลักษณ์ของวิชาชีพกายภาพบำบัดต่อสาธารณชน

(๒๒) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง วาน หรือยินยอมให้ผู้อื่น โฆษณาการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ความรู้ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของตน หรือของผู้อื่น

(๒๓) การโฆษณาการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ความรู้ ความชำนาญในการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามข้อ ๒๒ อาจกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การแสดงผลงานในวารสารทางวิชาการหรือการประชุมทางวิชาการ
- (๒) การแสดงผลงานในหน้าที่ หรือในการบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ
- (๓) การแสดงผลงานหรือความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อการศึกษาของมวลชน
- (๔) การประกาศเกียรติคุณเป็นการโดนสถานบันวิชาการ สมาคม หรือมูลนิธิ

ทั้งนี้ การโฆษณาดังกล่าว จะต้องละเว้นการแสดงในทำนองไม่สุภาพ ไม่เป็นการแสวงหาประโยชน์ที่จะเกิดต่อการประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของตนหรือบุคคลอื่น หรือต่อสถานที่ทำการประกอบวิชาชีพของตนหรือบุคคลอื่น

(๒๔) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด อาจติดป้ายหรืออักษรที่สำนักงานหรือที่อยู่ของตน ได้เพียงข้อความเฉพาะเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ นามสกุล และอาจมีคำประกอบชื่อได้เพียงว่า นักกายภาพบำบัด ตำแหน่งทางวิชาการ ยศ ฐานันดรศักดิ์ เท่านั้น

(๒) ชื่อปริญญา วุฒิบัตร หนังสืออนุมัติ ประกาศนียบัตร หรือหนังสือแสดงคุณวุฒิอย่างอื่นซึ่งตนได้มาอย่างถูกต้องตามเกณฑ์ของสภากายภาพบำบัด หน่วยงาน หรือสถาบันนั้นๆ

(๓) ที่อยู่ ที่ตั้ง สำนักงาน หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรสาร ที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือสิ่งอื่นๆ

(๔) ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด

(๕) ความรู้และความชำนาญโดยเฉพาะของตน ซึ่งคณะกรรมการสภากายภาพบำบัดได้อนุมัติแล้ว

(๖) เวลาทำงาน

(๗) ชื่อสถานพยาบาล

(๒๕) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดที่ทำการเผยแพร่หรือตอบปัญหาทางสื่อ ถ้าแสดงตนว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดสามารถแจ้งสถานที่ประกอบวิชาชีพได้ แต่ต้องไม่เป็นการสื่อไปในทำนองโฆษณาโอ้อวดเกินความเป็นจริง หลอกลวง หรือทำให้ผู้ป่วยหลงเชื่อมาใช้บริการและในการแจ้งสถานที่ประกอบวิชาชีพต้องไม่ปรากฏหมายเลขโทรศัพท์ส่วนตัวในทีเดียวกัน

(๒๖) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องใช้ความระมัดระวังตามวิสัยที่พึงมี มิให้การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของตนเผยแพร่ออกไปในสื่อเป็นทำนองโฆษณาความรู้ความสารถ

(๒๗) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง หรือยินยอมให้ผู้อื่นเอาชื่อของตนไปโฆษณาผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพต่อประชาชนทางสื่อต่างๆ

-(๒๘) ผู้ประกอบวิชาชีพ...

(๒๘) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่ให้การรับรองผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ซึ่งไม่มีหลักฐานทางวิชาการที่เชื่อถือได้รับรอง

(๒๙) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พึงยกย่องให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีซึ่งกันและกัน

(๓๐) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พึงร่วมมือ สนับสนุนและส่งเสริมต่อองค์กรวิชาชีพของตน

(๓๑) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่ดูหมิ่น ทับถม ให้อายหรือกลั่นแกล้งกันและกัน และต้องไม่ประณามหรือดูหมิ่นกันทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้ร่วมวิชาชีพ หรือต่อหน้าผู้ป่วย รวมทั้งไม่ว่ากล่าว ตีเตือนหรือวิพากษ์วิจารณ์การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดอื่น

(๓๒) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่ชักจูงผู้ป่วยของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดอื่นมาเป็นของตน

(๓๓) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่เอาผลงานของผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดอื่นมาเป็นของตน

(๓๔) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด พึงยกย่องให้เกียรติและเคารพในศักดิ์ศรีของผู้ร่วมงาน

(๓๕) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด ต้องไม่ดูหมิ่น ทับถม ให้อายหรือกลั่นแกล้งผู้ร่วมงาน

(๓๖) ผู้ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดที่ทำการทดลองวิจัยในมนุษย์ หรือการใช้สิ่งตัวอย่างของมนุษย์ หรือศพ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการว่าด้วยจริยธรรมการทำวิจัยในมนุษย์และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการว่าด้วยจริยธรรมการทำวิจัยในมนุษย์กำหนด

ข้อ ๒๕ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพทันตกรรม

(๑) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ต้องไม่ประพฤติหรือกระทำการใดๆ อันอาจเป็นเหตุเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพทันตกรรม

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ต้องดำรงตนในสังคมโดยธรรม เคารพและปฏิบัติตามบรรดาบทกฎหมายของประเทศ

(๓) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จรรยาบรรณทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการประกอบวิชาชีพทันตกรรม เพื่อให้การประกอบวิชาชีพทันตกรรมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๔) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องประกอบวิชาชีพทันตกรรมโดยไม่คำนึงถึงฐานะ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา สังคม หรือลัทธิการเมือง

(๕) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องปฏิบัติต่อผู้ป่วยโดยสุภาพ มีน้ำใจมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และปราศจากการบังคับขู่เข็ญ

(๖) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องรักษามาตรฐานของการประกอบวิชาชีพทันตกรรมในระดับที่ดีที่สุดแก่ผู้ป่วย โดยไม่เรียกร้อยเงินจางรางวัลพิเศษนอกเหนือจากค่าบริการที่ควรได้รับตามปกติ

(๗) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องประกอบวิชาชีพทันตกรรมโดยคำนึงถึงความปลอดภัย และความสิ้นเปลืองของผู้ป่วย

(๘) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องไม่สนับสนุนหรือใช้วิชาชีพทันตกรรมโดยผิดกฎหมาย

(๙) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องใช้ หรือช่วยเหลือผู้มีได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมให้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม รวมทั้งต้องดูแลมิให้มีการประกอบวิชาชีพทันตกรรมของผู้ที่มิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมในสถานพยาบาลที่ตนรับผิดชอบ

(๑๐) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องไม่ใช้ ส่งใช้ หรือสนับสนุนการใช้วิธีการตรวจ วินิจฉัย การบำบัด หรือป้องกันในวิชาชีพทันตกรรม รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ทางทันตกรรมอันไม่เปิดเผย ส่วนประกอบ หรือไม่มีหลักฐานทางวิชาการที่เชื่อถือได้รองรับ

-(๑๑) ผู้ประกอบวิชาชีพ...

(๑๑) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องไม่หลอกลวงผู้ป่วย ให้หลงเข้าใจผิดในการประกอบวิชาชีพทันตกรรมเพื่อผลประโยชน์ของตน

(๑๒) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องไม่จู่ใจหรือชักชวนผู้ป่วย ให้มารับบริการทางวิชาชีพทันตกรรมเพื่อประโยชน์ของตน

(๑๓) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องไม่ให้ หรือริยผลประโยชน์เป็นค่าตอบแทนเนื่องจากการรับหรือส่งผู้ป่วยเพื่อรับบริการทางวิชาชีพทันตกรรม

(๑๔) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องไม่ปฏิเสธการช่วยเหลือผู้ที่อยู่ในระยะอันตรายในวิชาชีพทันตกรรม เมื่อได้รับการร้องขอ และตนอยู่ในฐานะที่จะช่วยได้

(๑๕) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องระมัดระวังตามวิสัยที่พึงมี มิให้การประกอบวิชาชีพทันตกรรมใดๆ ของตนเป็นไปในลักษณะอนาจารต่อผู้ป่วย

(๑๖) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องไม่ออกใบรับรองอันเป็นเท็จโดยตั้งใจ หรือไม่ให้ความเห็นโดยไม่สุจริตในเรื่องใดๆ อันเกี่ยวกับวิชาชีพตน

(๑๗) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องไม่เปิดเผยความลับของผู้ป่วยซึ่งตนทราบมา เนื่องจากการประกอบวิชาชีพ เว้นแต่ด้วยความยินยอมจากผู้ป่วยหรือต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามหน้าที่

(๑๘) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องไม่จู่ใจที่จะหวังเหนี่ยว หรือทำให้เกิดความล่าช้าในการบริการทางวิชาชีพทันตกรรมแก่ผู้ป่วย เพื่อผลประโยชน์ของตน

(๑๙) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องอธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจถึงสาระสำคัญของการให้บริการทางวิชาชีพทันตกรรม เพื่อใช้ประกอบในการตัดสินใจในการบำบัดรักษาของผู้ป่วย และต้องแจ้งค่าบริการให้ผู้ป่วยทราบเป็นรายการว่าแต่ละรายการเป็นจำนวนเงินเท่าใด รวมทั้งสิ้นเท่าใด เมื่อได้รับการร้องขอ

(๒๐) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ในการให้บริการทางวิชาชีพทันตกรรมแก่ผู้ป่วยเป็นสำคัญ โดยยึดถือระบบส่งต่อผู้ป่วยไปยังผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมอื่นที่จะให้บริการทางวิชาชีพทันตกรรมที่ดีกว่าและปลอดภัยกว่า

(๒๑) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง หรือยินยอมให้ผู้อื่นโฆษณาการประกอบวิชาชีพทันตกรรม ความรู้ความสำนัญในการประกอบวิชาชีพทันตกรรมของตน

(๒๒) ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง หรือให้ผู้อื่นโฆษณาการประกอบวิชาชีพทันตกรรม ความรู้ความสำนัญในการประกอบวิชาชีพทันตกรรมของผู้อื่น

(๒๓) ผู้การโฆษณาตามข้อ ๒๒ และข้อ ๒๓ ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมอาจจะทำได้ในกรณีและเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) การแสดงผลงานในวารสารทางวิชาการหรือการประชุมทางวิชาการ

(๒) การแสดงผลงานในหน้าที่ หรือในการบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะ

(๓) การแสดงผลงานหรือความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อการศึกษาของมวลชน

(๔) การประกาศเกียรติคุณเป็นการโดนสถานบันวิชาการ สมาคม หรือมูลนิธิ

การโฆษณาดังกล่าวจะต้องไม่เป็นการแสวงหาประโยชน์ที่จะเกิดต่อการประกอบวิชาชีพทันตกรรมส่วนตนหรือส่วนบุคคล หรือต่อสถานที่ทำการประกอบวิชาชีพส่วนตนหรือส่วนบุคคล

หมวด ๓

กลไกและระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

กลไกการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๒๐ ให้สำนักปลัดมีหน้าที่ควบคุมกำกับกำกับการให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างทั่วถึงและเคร่งครัด โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินการเผยแพร่ ปลุกฝัง ส่งเสริม ยกย่องข้าราชการที่เป็นแบบอย่างที่ดีและติดตามสอดส่องการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างสม่ำเสมอ

(๒) สืบสวนหาข้อเท็จจริง หรือสอบสวนการฝ่าฝืนจริยธรรมนี้ เพื่อรายงานผลให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตอนแก้ว หรือกรรมการจริยธรรมพิจารณา ทั้งนี้ โดยอาจมีผู้ร้องขอหรืออาจดำเนินการตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตอนแก้ว หรือ คณะกรรมการจริยธรรมมอบหมาย หรือตามที่เห็นเองก็ได้

(๓) ให้ความช่วยเหลือและดูแลข้าราชการซึ่งปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างตรงไปตรงมา มิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม ในกรณีที่เห็นว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลตอนแก้ว หรือคณะกรรมการจริยธรรมไม่ให้ความคุ้มครองต่อข้าราชการผู้นั้นตามสมควร อาจยื่นเรื่องโดยไม่ต้องผ่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตอนแก้ว หรือ คณะกรรมการจริยธรรม ไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินก็ได้

(๔) คุ้มครองข้าราชการซึ่งปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างตรงไปตรงมา มิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม การดำเนินการต่อข้าราชการที่อยู่ระหว่างถูกกล่าวหาว่าไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ อันมีผลกระทบต่อการแต่งตั้ง โยกย้าย เลื่อนขั้นเงินเดือน ตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงหรือวินัย หรือกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของข้าราชการผู้นั้น จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมแล้ว

(๕) ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการจริยธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) ดำเนินการอื่นตามที่กำหนดในประมวลจริยธรรมนี้ หรือตามที่คณะกรรมการจริยธรรมหรือปลัดมอบหมาย ทั้งนี้ โดยไม่กระทบต่อความเป็นอิสระของผู้ดำรงตำแหน่งในสำนักปลัด

(๗) อื่นๆตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๑ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตอนแก้ว แต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรมขึ้นเพื่อควบคุม กำกับ ให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้

คณะกรรมการจริยธรรม ประกอบด้วย

(๑) ปลัดหรือรองปลัดที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการจากข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งสายงานผู้บริหาร เลือกกันเองให้เหลือสองคน

(๓) กรรมการ ซึ่งเป็นข้าราชการที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งสายงานผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบลตอนแก้ว ที่ได้รับเลือกตั้งจากข้าราชการ พนักงานจ้าง และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตอนแก้วนั้น จำนวนสองคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ให้กรรมการตาม(๑) - (๓) ร่วมกันเสนอชื่อและคัดเลือกให้เหลือสองคน

ให้หัวหน้าสำนักปลัด เป็นเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม และอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมได้ตามความเหมาะสม

กรรมการจริยธรรมต้องไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการจริยธรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุม กำกับ ส่งเสริมและให้คำแนะนำในการใช้บังคับประมวลจริยธรรมนี้ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) สอดส่องดูแลให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกรณีที่มีข้อสงสัยหรือมีข้อร้องเรียนว่ามีการฝ่าฝืนจริยธรรมหรือจรรยาหรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ การลงโทษผู้ฝ่าฝืนตามประมวลจริยธรรมนี้ จะต้องไต่สวนข้อเท็จจริง และมีคำวินิจฉัยโดยเร็ว

(๓) ให้คณะกรรมการจริยธรรมหรือผู้ที่คณะกรรมการจริยธรรมมอบหมายมีอำนาจหน้าที่ ขอให้กระทรวง กรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วน บริษัท ชี้แจง ข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัด มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับ เรื่องที่สอบสวน

(๔) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือข้าราชการของหน่วยงานนี้มาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำหรือให้ส่ง เอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๕) พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาอันเกิดจากการใช้บังคับประมวลจริยธรรมนี้ในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อได้วินิจฉัยแล้วให้ส่งคำวินิจฉัยให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลระดับจังหวัดโดย พลัน ถ้าคณะกรรมการบริหารงานบุคคลระดับจังหวัดมิได้วินิจฉัยเป็นอย่างอื่นภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลระดับจังหวัดรับเรื่อง ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจริยธรรมเป็นที่สุด

(๖) ส่งเรื่องให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาวินิจฉัยในกรณีที่เห็นว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องสำคัญหรือ มีผลกระทบในวงกว้างหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๗) คุ้มครองข้าราชการซึ่งปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้โดยตรงไปตรงมา มิให้ ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจ โดยไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการผู้นั้น

(๘) ดำเนินการอื่นตามประมวลจริยธรรมนี้ หรือตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินมอบหมาย การประชุมคณะกรรมการจริยธรรมให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้ บังคับ

ส่วนที่ ๒

ระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๒๓ กรณีมีการร้องเรียนหรือปรากฏเหตุว่ามีเจ้าหน้าที่ประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวล จริยธรรม ให้นายกองการปกครองส่วนตำบลตอนแก้ว เป็นผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการ

ข้อ ๒๔ การดำเนินการตามข้อ ๒๓ ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการ จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน เป็นผู้ดำเนินการสอบสวนทางจริยธรรม

ข้อ ๒๕ การประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ จะถือเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมร้ายแรง หรือไม่ ให้พิจารณาจากพฤติกรรมการฝ่าฝืน ความจงใจหรือเจตนา มูลเหตุจูงใจ ความสำคัญและระดับ ตำแหน่ง ตลอดจนหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฝ่าฝืน อายุ ประวัติ และความประพฤติ ในอดีต สภาพแวดล้อม แห่งกรณี ผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืน และเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบการพิจารณา

-/ข้อ ๒๖ หากการดำเนินการ...

ข้อ ๒๖ หากการดำเนินการสอบสวนตามข้อ ๒๔ แล้ว ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๒๓ สั่งยุติเรื่อง แต่หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเป็นการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม แต่ไม่ถึงกับเป็นความผิดทางวินัย ให้ผู้รับผิดชอบพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๒๓ สั่งลงโทษผู้ฝ่าฝืนตามข้อ ๒๔ แต่หากปรากฏว่าเป็นความผิดทางวินัยให้ดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๗ การดำเนินการสอบสวนทางจริยธรรมและการลงโทษผู้ฝ่าฝืนตามข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖ ให้นำแนวทางและวิธีการสอบสวนตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ การสั่งการของผู้รับผิดชอบดำเนินการตามข้อ ๒๖ ให้ดำเนินการตามนั้นเว้นแต่จะปรากฏข้อเท็จจริงในภายหลังที่อาจทำให้ผลของการสั่งการนั้นเปลี่ยนแปลงไป

หมวด ๔

ขั้นตอนการลงโทษ

ข้อ ๒๙ การประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ ในกรณีอันมิใช่เป็นความผิดทางวินัยหรือความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามควรแก่กรณีเพื่อให้มีการแก้ไขหรือดำเนินการที่ถูกต้องหรือตักเตือนหรือนำไปประกอบการพิจารณาการแต่งตั้ง การเข้าสู่ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนชั้นเงินเดือน หรือการพิจารณาความดีความชอบ หรือการสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนนั้นปรับปรุงตนเองหรือได้รับการพัฒนาแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๐ เมื่อมีการดำเนินการสอบสวนทางจริยธรรม และมีการสั่งลงโทษตามข้อ ๒๖ แล้ว ให้องค์การบริหารส่วนตำบลถอนแก้ว ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าวโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๓๑ ผู้ถูกลงโทษตามข้อ ๒๔ สามารถร้องทุกข์หรืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการจริยธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลถอนแก้ว ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้ทราบการลงโทษ

ผู้ถูกลงโทษตามข้อ ๒๒ (๒) สามารถร้องทุกข์หรืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลระดับจังหวัด ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้ทราบการลงโทษ

ข้อ ๓๒ เมื่อผลการพิจารณาเป็นที่สุดแล้ว ให้รายงานผลต่อผู้ตรวจการแผ่นดินโดยเร็ว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๓ จัดให้มีการประเมินการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ พร้อมดำเนินการปรับปรุงแก้ไขประมวลจริยธรรมให้มีความเหมาะสม (ถ้ามี) และแจ้งให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลระดับจังหวัด คณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และผู้ตรวจการแผ่นดินทราบต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายพนพล ณ เชียงใหม่)

นายองค์การบริหารส่วนตำบลถอนแก้ว